

עפ"א 48771/09-16 - עידו גל נגד עיריית תל-אביב-יפו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב

עפ"א 48771-09-16 גל נ' עיריית תל-אביב-יפו

המערער	עידו גל
נגד	
המשיבה	עיריית תל-אביב-יפו

פסק דין

בפני ערעור שהוגש על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט י.חסדיאל) לפיו הורשעה נאשמת 1 - המלביה יזמות בע"מ, על פי הודאתה ביום 2.3.16, בניהול עסק ללא רשיון כדין, בית אוכל להכנה ולהגשה של מלבי, קפה, תה, וצריכת משקאות משכרים.

מנהלי המלביה ובעליה נאשמים 2 ו-3 (המערער ושותפו) נמחקו מכתב האישום. על הנאשמת נגזר קנס בסך 6,000 ₪ ונקבע כי ישולם ב-10 תשלומים חודשיים.

הערעור שבפני הוא על חומרת העונש. לדברי המערער למרות שהוא ושותפו פעלו במרץ להוצאת רשיון העסק, ושילמו סכומי כסף ניכרים לצורך כך, ארכה הוצאת הרשיון כשנתיים תמימות וזאת באשמת המשיבה וגורמים חיצוניים הקשורים למתן הרשיון כגון המשטרה ומשרד הבריאות. בפרק זמן זה עד לקבלת רשיון העסק הוגש נגד המערערים והנאשמת כתב האישום נשוא הדיון.

לטענת המערערים סכום הקנס שנגזר עליהם גבוה באופן מופרז בהתחשב בנסיבות דנן, כאשר הסיבה לאי מתן רשיון העסק במשך כשנתיים לא הייתה תלויה בהם אלא במשיבה ובגורמים חיצוניים נוספים.

יוער, כי טענות המערער בנוגע להתמשכות הליכי הרישוי, וכדומה, עניינם לעתירה מנהלית ולא להליך פלילי.

כפי ששמעתי מפי ב"כ המשיבה אכן התמשכו הליכי הרישוי במשך כשנתיים אולם הם לא התמשכו באשמת המשיבה אלא בגלל גורמים חיצוניים ובגינם של המערער ושותפו.

ב"כ המשיבה הפנתה את תשומת לב בית המשפט למכתב של משרד הבריאות שבו נמנו כל הליקויים התברואתיים שנמצאו בבית העסק נשוא הדיון שכאמור הוא מקום לממכר מזון. המערער הודה כי אכן חלפו מספר חודשים עד שתוקנו הליקויים התברואתיים הללו, ולאחר מכן הגיעו ממשרד הבריאות לביקור נוסף במקום.

מכך אני למדה כי האשם להתמשכות הליכי הרישוי לא היה כולו במשיבה או בגורמים החיצוניים, כפי שנטען על ידי המערער אלא גם במערער ובשותפו.

בית משפט קמא התחשב בכך שלבסוף קיבל המערער רשיון עסק ואף לקח בחשבון את המאמצים שעשה לצורך כך. טווח הענישה שקבע בית משפט קמא נע בין 4,000 ₪ לבין 8,000 ₪ והוא טווח ראוי והולם בנסיבות העניין. יודגש כי כאשר מדובר בתאגיד, ניתן להטיל כפל קנס והקנס המירבי בעבירה דנן הינו 73,000 ₪. הקנס שהוטל על הנאשמת על ידי בית משפט קמא לאחר שבהסכמה נמחקו המערער ושותפו מכתב האישום בסך 6,000 ₪ בתשלומים נמצא גם הוא בחלק התחתון של מתחם הענישה שנקבע.

לא מצאתי בנסיבות נשוא הדיון כי שגה בית משפט קמא בגזר דינו או כי החמיר יתר על המידה בסכום הקנס שגזר על הנאשמת, אשר על כן אני דוחה את הערעור.

ניתן היום, י"ט כסלו תשע"ז, 19 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.